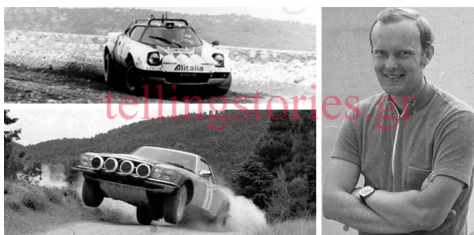

Σε διάφορες εκδηλώσεις της ανθρωπίνης δραστηριότητας, υπάρχουν μερικοί χαρακτήρες που αλλάζουν τα δεδομένα, προσελκύουν τα βλέμματα, ή ακόμα ανοίγουν αγορές. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ξεχωριστούς ανθρώπους αποτελούν ηχηρές παρουσίες.

Ε λοιπόν ο Bjorn Waldegaard, ο πρώτος ράλυμαν που στέφθηκε παγκόσμιος πρωταθλητής το 1979, δεν ανήκε σε αυτήν την κατηγορία. Την ηχηρή.

Όλος ο δυναμισμός που είχε πίσω από το βολάν, το ορμητικό στυλ που έβγαζε τους τροχούς πάνω από το χάος, η τρομερή ωμή ταχύτητα που κατέθετε σε κάθε είδος αγώνα, δεν είχε καμιά σχέση με τον ήπιο, μειλίχιο, διστακτικό στις δημόσιες σχέσεις του χαρακτήρα.

Ήταν βέβαια και άλλες εποχές.

Κανείς δεν ήταν αναγκασμένος, τότε, να κάνει δηλώσεις στο τέλος της κάθε ε.δ., να στήνεται σε αλληπάλληλες συνεντεύξεις Τύπου, να κυκλοφορεί ως κινούμενη αφίσα. Να πρέπει να συνεισφέρει συνειδητά, στο να πουλήσει το προϊόν.

Ο Bjorn Waldegaard πρωταγωνίστησε στην πιο μεστή, πιο όμορφη, πιο ραλένια εποχή των ράλυ. Αφησε το αποτύπωμά του σε τέσσερις δεκαετίες. Η πρώτη του νίκη ήρθε τον Γενάρη του '69 στο 38ο rallye de Monte Carlo με 911 S έχοντας δεξί κάθισμα τον Lars Helmer. Η τελευταία τον Απρίλη του '90 στο 38ο (!) Safari με Celica GT-Four και συνοδηγό τον Fredd Gallagher.

Άρχισε να κερδίζει στα 26 του χρόνια και στην τελευταία του νίκη, ήταν 47 ετών.

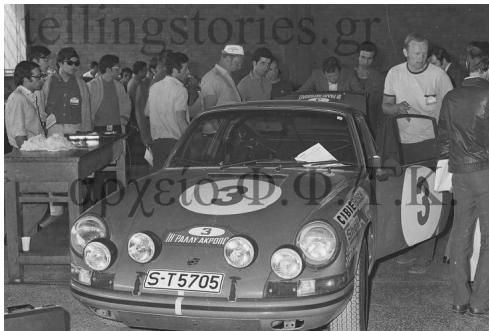
Θυμόμαστε όλα αυτά καθώς συμπληρώθηκαν ήδη δυο έτη από τότε που δεν είναι πια ανάμεσά μας. Στην πατρίδα μας υπήρξε ιδιαίτερα δημοφιλής όχι τόσο διότι κέρδισε δυο φορές, στο 24ο ('77) και στο 26ο ('79) Δ.Ρ.Α., ούτε διότι το πάλευε δέκα χρόνια, όσο διότι συνδύαζε την ταχύτητα με μια θεαματική, φαντεζί, τολμηρή οδήγηση.

Κι όπως και να το κάνουμε, το ότι άφησε το '76 το λαμπερό και νικηφόρο gruppo μετά τα επεισόδια στο San Remo για το μουντό Boreham, δείχνει, ότι την αποφασιστικότητά του, δεν την κρατούσε μόνον για τις ειδικές.

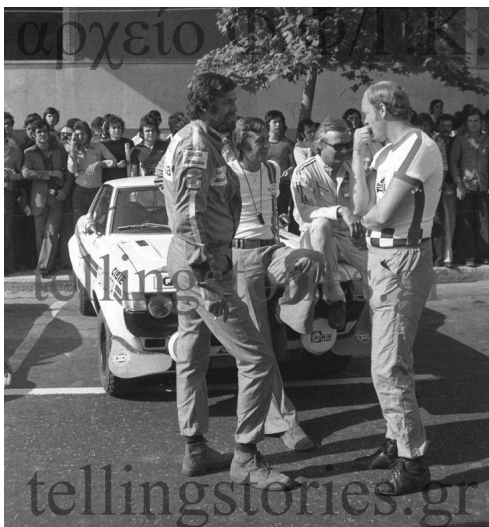
Μια σειρά από 12 εικόνες θα μας θυμίσουν τούτον τον Βίκινγκ των ράλυ, μα πάνω απ' όλα θα μας θυμίσουν μια εποχή που ατυχώς δεν θα ξαναζήσουμε. Αύριο (29 8ου), συμπληρώνονται δυο χρόνια από τον θάνατο του πρώτου παγκόσμιου πρωταθλητή, ράλυ.

Μάιος 1970. Απέναντι από τα «Αστέρια» Γλυφάδας ο Bjorn τις παραμονές του ΙΗ' Δ.Ρ.Α., συνομιλεί με τον Γιάννη Παγώνη. Στον αγώνα θα κερδίσει τις τρεις πρώτες ειδικές, Αταλάντη (7χλμ), Πορταριά (4,5), Πήλιο (49) θα έρθει δεύτερος πίσω από τον J.L. Therier, στον Όλυμπο και θα εγκαταλείψει στην Καστανιά, ενώ ήταν επικεφαλής από μοτέρ.

Από τον τεχνικό έλεγχο του ίδιου αγώνα (ΙΑ' Δ.Ρ.Α). Πίσω από την 911 S διακρίνεται, με το καπελάκι, ο συμπατριώτης συνοδηγός του Lars Helmer. Το Σουηδικό πλήρωμα είχε φθάσει στην Ελλάδα εκείνη τη χρονιά μετά από περιφανείς νίκες σε Monte και Σουηδικό. Μια μπιέλα του φλατ μοτέρ όμως, τους έστειλε στη λίστα των αμπαντονέ.

Μάιος '76. Στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, ο Bjorn με τον συνοδηγό του Hans Thorzelius, ενώ ο θείος Ove Andresson, και ο συνοδηγός του Claes Billstam διακρίνονται μπροστά στο καπώ της Celica με το νο 2. Κανένα από τα δυο αυτά αμιγώς Σουηδικά πληρώματα δεν τερμάτισε σε εκείνο το 23ο Δ.Ρ.Α. Η μεν Celica, εγκατέλειψε από ημιαξόνιο, η δε Stratos από αντλία

λαδιού, στην δεύτερη εμφάνιση του με το Ιταλικό υπεραυτοκίνητο στην Ελλάδα.

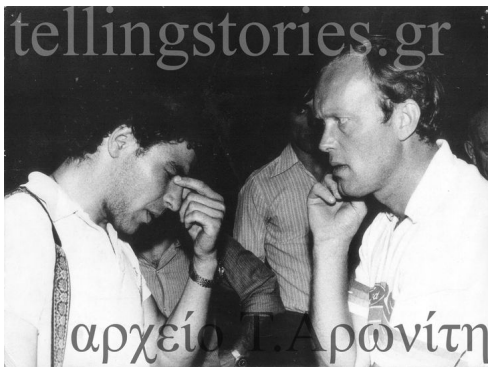
Λίγο πριν εκκινήσει στο 23ο Δ.Ρ.Α. ('76) ο Bjorn γυρίζει τρέχοντας και χαμογελώντας στην Stratos για να ανέβει στη ράμπα, αφού έχει μοιράσει στον κόσμο αυτοκόλλητα του Ιταλικού εργοστασίου.

Με την Stratos, και το νο 3 στις πόρτες, στον Άγιο Μερκούρη του 23ου Δ.Ρ.Α. ('76) που όπως μαρτυρά η εικόνα, ήταν σε μεγάλο βαθμό ένας λασπωμένος αγώνας.

Στο 24ο Δ.Ρ.Α. ('77), ο Bjorn διέρχεται από τους κατάμεστους από πολίτες δρόμους της Καρδίτσας, κατεβαίνοντας, από Καλαμπάκα για Αθήνα, στο δυσκολότερο τμήμα εκείνου του αγώνα.

Κατανοητή η σαστιμάρα για τον νεαρό ρεπόρτερ που συνομιλεί με τον Bjorn λίγα λεπτά πριν την εκκίνηση του Πελοποννησιακού σκέλους με την ετάπ του Αλεποχωρίου για το 24ο Δ.Ρ.Α. ('77). Μάλλον αδικαιολόγητη όμως, η αμηχανία του οδηγού.

στη διάρκεια της ζωής του, έχει λάβει πολλά βραβεία και τιμές, αλλά και

την τιμή να γίνει μέλος της Ακαδημίας των Βασιλιάδων, στην Αθήνα, την

πρώτη φορά στην ιστορία της, για την εξαιρετική του επίδοση στην

Εκδοτική Ομάδα του 2006, για τον ρόλο του στην ανάπτυξη της εταιρείας. Εκδοτική Ομάδα του 2006, για τον ρόλο του στην ανάπτυξη της εταιρείας. Εκδοτική Ομάδα του 2006, για τον ρόλο του στην ανάπτυξη της εταιρείας.

